

خداوند سه‌گانه‌ی ما

نویسنده: بارک پارسونز

سخن گفتن افراد بر مبنای نسخه‌ی خود از حقیقت به‌طور فزاینده‌ای در حال محبوب شدن است. آنها عباراتی مانند "حقیقت من" و "حقیقت شما" را به کار می‌برند گویی که نسخه‌های مختلفی از حقیقت وجود دارد. من سخن گفتن افراد از "حقیقت من" را در اشاره به همه چیز از جمله تاریخ، اخلاقیات، علم و دین شنیده‌ام. در حالی که مطمئناً حق داریم عقاید خود را داشته‌باشیم، حق نداریم که به نسخه‌های خود از حقیقت پایبند باشیم زیرا که وجود بیش از یک گونه از حقیقت غیرممکن است.

این شیوه‌ی تفکر صرفاً نسبی‌گرایی گذشته یا کثرت‌گرایی پُست‌مدرن یا تلفیق‌گرایی مذهبی نیست. این شیوه‌ی تفکر جدید در بردارنده‌ی مفهوم‌گرایی است. ذهنیت فلسفی مفهوم‌گرایی به‌عنوان پیامدی ضروری از جوّ فکری (Zeitgeist: حال و روح برهه‌ی زمانی) فرا-پست‌مدرن شناخته می‌شود، مانند شیوه‌ی تعامل ما با دیگر افرادی که در عین داشتن اختلاف‌نظر، با آنها کنار می‌آییم. مفهوم‌گرایی راهی در اختیار افراد قرار می‌دهد تا با ایجاد نسخه‌ی شخصی خود از حقایق بتوانند هر آنچه را می‌خواهند باور داشته‌باشند و هر آنچه را که خواهان انکار آن هستند مطابق با برداشت خود از حقیقت، باور و انکار کنند. حتی اگر واقعیت برداشت‌شده‌ی آنها پایه و اساسی در آنچه در واقع حقیقت است نداشته‌باشد. حال افراد می‌توانند دارای واقعیات خویش-مفهوم‌سازی‌شده‌ی خود باشند که طبق آن ادعا می‌کنند مالک حقیقت خود هستند در حالی که سایر افراد (که با آنها مخالف هستند) مالک حقیقت خودشان هستند، حقایقی که برای هیچ کدام این افراد حقیقت نیست. تمام این کارها انجام می‌شود تا آنها بتوانند در محیط مشترک خود کلاس، محل کار، اینترنت و کلیسا با یکدیگر کنار بیایند.

اگرچه مفهوم‌گرایی به شیوه‌ای تاثیرگذار خود را در جهان نشان می‌دهد اما ثابت می‌کند امری کاملاً مرگبار در کلیسا است. این طرز تفکر را به فراوانی در شیوه‌ی سخن گفتن افراد از خداوند می‌بینیم. برای افراد معمول شده‌است که از "خدای من" و "خدای شما" سخن بگویند و در دفاع از دیدگاه خود جملاتی را در مورد اینکه خدای آنها کیست و اینکه خدای آنها چه کاری انجام می‌دهد یا چه کاری نمی‌تواند انجام دهد بیان کنند مانند "خدای من خدای غضب نیست، خدای من فقط خدای محبت است." یا "خدای من چنین کاری نمی‌کند... خدای تو ممکن است اما خدای من نه." اما از آنجایی که ما حقی بر نسخه‌های خود از حقیقت نداریم، حقی بر نسخه‌های خود از خداوند نیز نداریم. ما حقی بر نسخه‌ی خود از کاری که خداوند انجام می‌دهد یا اینکه او کیست نداریم. ما باید از خدایی واقعی پیروی کنیم که پدر، پسر و روح‌القدس است. و اگر قرار باشد این خدا را بشناسیم و بپرستیم و نه خدای ساخته و پرداخته‌ی خود را، باید در مورد خداوند سه‌گانه‌ی خود بدانیم. باید بدانیم چه چیزی را تصدیق و چه چیزی را انکار می‌کنیم در مورد اینکه خداوند کیست. زیرا که فقط یک خداوند سه‌گانه وجود دارد و ما نمی‌توانیم او را خلق کنیم مطابق تصوّر یا واقعیت مفهوم‌سازی‌شده‌ی خود از آنچه فکر می‌کنیم باید باشد. یک خدا وجود دارد و ما او نیستیم و خدای دیگری وجود ندارد.

دکتر بارک پارسونز ویراستار مجله تیبل تاک و کشیش ارشد کلیسای سنت اندرو در استنفورد، فلوریدا، است. او ویراستار *Assured by God: Living in the Fullness of God's Grace* می‌باشد. نشانی حساب توییتر او @BurkParsons است.

این مقاله در مجله [تیبل تاک](#) منتشر شده است.